

Constată că prin cererea înregistrată la data de [redacted], legal timbrată, reclamanta SC [redacted] SRL, în contradictoriu cu pârâta DGFP Bihor a solicitat instanței anularea deciziei nr. [redacted] emisă de pârâtă în soluționarea contestației formulate împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] sub aspectul considerării facturilor fiscale de aprovizionare marfă cu documente justificative și contabile necorespunzătoare din punct de vedere al TVA-ului, precum și anularea deciziei de impunere nr. [redacted], ca fiind netemeinică.

În motivare se relevă că în perioada 23.07.- 10. august 2007 reclamanta a fost subiectul unei inspecții fiscale generale, perioada supusă controlului fiind 01.01.2004 - 31.12.2006. Urmare constatărilor inspectorilor fiscali, la data de 31 august 2007 a fost întocmit raportul de inspecție fiscală contestat și decizia de impunere nr. [redacted], ambele comunicate reclamantei la data de 28 septembrie 2007, prin adresa nr. [redacted] emisă de către DGFP Bihor. Inspectorii fiscali au constatat că în perioada 01.01.- 31.10.2004 reclamanta s-a aprovizionat cu țigări de la o serie de societăți din București, societăți care, fie nu au

avut relații comerciale cu reclamanta (potrivit propriilor evidențe contabile), fie au fost radiate anterior de la ORC București.

Contravaloarea produselor achiziționate cu facturi fiscale de la aceste societăți este în sumă de 33.314 lei la care TVA aferentă dedusă fără documentele justificative corespunzătoare este în sumă de 33.314 lei.

Reclamanta a mai arătat că, având în vedere aspecte constatate s-au dispus față de aceasta următoarele măsuri : obligația de a înregistra în contabilitate și de a achita diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de 33.314 lei, majorări de întârziere TVA în sumă de 33.314 lei, penalități de întârziere în sumă de 79,95 lei, aplicând și amendă contravențională în cuantum de 100 lei.

A mai arătat că, împotriva raportului de inspecție fiscală a formulat contestația înregistrată la DGFP Bihor sub nr. 715/313/09.11.2007 deoarece a apreciat că neconsiderarea facturilor fiscale de aprovizionare marfă ca documente justificative și contabile necorespunzătoare, din punct de vedere al TVA nu este justificată, astfel încât nici măsurile dispuse prin actul de control nu sunt temeinice. Astfel, situația societăților comerciale furnizoare ale produselor este stabilită de referatul nr. 715/313/09.11.2007, întocmit de DGFP Bihor fără ca acesta să facă parte integrantă din raportul de inspecție fiscală. Oricum, împrejurarea că anumite societăți au emis diverse facturi fiscale fără a le evidenția în propria contabilitate sau faptul că alte societăți au emis facturi fiscale după intervenirea radierii lor de la ORC (fapte constatate de inspectorii fiscali, dintr-un referat pe care nu ni l-au comunicat) sunt aspecte care nu privesc în nici un mod subscrisa, care a ținut întreaga evidență contabilă în conformitate cu dispozițiile legii.

Totodată consideră, că nu a încălcat dispozițiile art.145 c.fiscal, așa cum se susține în decizia atacată deoarece a justificat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată tocmai prin facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitor TVA.

Pârâta, prin reprezentanții săi, pe cale de întâmpinare s-a opus admitterii cererii reclamantei. În argumentarea poziției procesuale se arată că în mod legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere al TVA-ului în sumă de 33.314 lei, din facturile în baza cărora reclamanta a achiziționat țigări în perioada 01.02.- 31.10.2004, stabilit TVA de plată în sarcina acesteia, deoarece facturile fiscale de care s-a prevalat reclamanta nu pot fi considerate documente justificative legale, ele emanând de la societăți comerciale cu care reclamanta nu a avut niciodată raporturi comerciale sau care au fost anterior radiate de la ORC.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele :

În perioada 23.07.10.08.2007 reclamanta a fost subiectul unei inspecții fiscale generale, perioada supusă controlului fiind 01.01.2004 - 31.12.2006, perioadă în care s-a constatat că reclamanta s-a aprovizionat cu țigări de la o serie de societăți comerciale având sediul în București, societăți care, fie nu au avut relații comerciale cu subscrisa, fie au fost radiate anterior de la ORC București.

Aceste aspecte ce rezultă din Referatul nr. 715/30.05.2007 întocmit de inspectorii Activității de Inspecție fiscală, precum și adresele furnizate de Garda

Financiară Bihor și Garda Centrală București, din procesul verbal întocmit la data de 04.04.2006 înregistrat la pârâtă sub nr.

Toate acestea au avut la bază nota de constatare din 07.10.2004 întocmită de Inspectorii Gărzii Financiare Bihor în urma controlului efectuat la sediul reclamantei de unde au fost ridicate un număr de 26 de facturi fiscale de aprovizionare pentru țigarele deținute de reclamantă.

Astfel, s-a constatat că societățile comerciale SC SRL, SC SRL, SC SRL nu au avut relații comerciale cu reclamanta SC SRL, nu au achiziționat de la distribuitorii autorizați facturile fiscale pe care apar înscrise la rubrica „furnizor,” și nu au comercializat țigări în tot cursul anului 2004.

SC SRL și SC SRL sunt societăți care nu funcționează la sediul declarat fiind închise pe lista societăților „fantomă” potrivit datelor comunicate de Garda Financiară – Comisariatul Central București prin adresa nr. și completarea nr. 2/12.01.2005.

Totodată, societatea SC SRL a fost radiată de la ORC București.

Pe baza acestor constatări, s-a întocmit adresa nr. din 14 aprilie 2006 către Parchetul de pe lângă Judecătoria în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzut de art.7 alin 1 și alin.2 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Totodată, s-a emis pe seama reclamantei Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei suma de lei reprezentând TVA, lei majorări întârziere aferente și lei penalități de întârziere.

Reclamanta a formulat în termen contestație împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, contestația fiind soluționată prin Decizia nr. în sensul respingerii acesteia.

Investită fiind cu executarea controlului asupra legalității și temeiniciei Deciziei nr. emisă de pârâtă, în temeiul art.218 alin.2, OG 92/2003, instanța reține că în conformitate cu disp. art.145 alin.3 lit.a și alin.8 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în forma anterioară modificării aduse prin L.343/2006: „daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca: a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila;”

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente: pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.”

Totodată, în conformitate cu disp. art.51 alin.1 și 2 din Normele Metodologice de Aplicare a Codului Fiscal aprobate prin HG 44/2004 justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art.145 al.8 C.fiscal.

Din perspectiva textelor legale invocate, pentru a-și putea exercita dreptul de deducere a TVA din facturile cu care a cumpărat țigaretile în valoare de 449.202 lei, reclamanta avea obligația de a justifica dreptul de deducere cu facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitori TVA, obligație neîndeplinită de către reclamantă care a prezentat o serie de facturi emanând de la societăți comerciale care fie au fost radiate de la Oficiul Registrului Comerțului, fie nu s-au înregistrat ca plătitori de TVA și nu au comercializat țigări în anul 2004.

Ca orice înscris sub semnătură privată, factura fiscală face dovada împotriva emitentului (vânzătorului) și în favoarea destinatarului ei (cumpărătorul).

Însă în condițiile în care prin mijloace legale s-a făcut dovada că așa-zisii „furnizori” înscriși pe facturile de care se prevalează reclamanta, fie nu mai dețin capacitate de folosință, fie nu au desfășurat activități de comercializare a țigaretelor, situația fiind generalizată la nivelul tuturor celor 26 de facturi fiscale prezentate de reclamantă, nefiind deci un caz izolat, singura concluzie care se impune este cea reținută de organul fiscal și anume că aceste înscrisuri nu pot fi considerate documente justificative legale.

Față de neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale constând în TVA în mod legal au fost calculate majorări de întârziere în temeiul art.116 alin.1 devenit art.120 alin.1 din OG nr.92/2003 în sumă de 3.451 lei, respectiv penalități de întârziere în sumă de 1.975 lei, datorată în temeiul art.121 alin.1 din OG nr.92/2003.

În considerarea celor reținute instanța va respinge ca neîntemeiată contestația reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Respinge cererea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED], Albea [REDACTED] bl.6, ap.11, jud. Bihor, prin lichidator [REDACTED] IPURL, cu sediul în Oradea, str. [REDACTED] Magheru, nr. [REDACTED], ap. [REDACTED] jud. Bihor în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr. 2-4, ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din [REDACTED] 05.2009.

Președinte,

Grefier,